

[Aksel Larsen.]

Vi staar altsaa i den Situation, at vi har et Samfund, der paa Grund af sin Planløshed i Produktionsformen spaltes i to modsatte Lejre i en stadig mere heftig bevidst indbyrdes Klassekamp, og saa kommer man samtidig og siger til Arbejderne: Det er jeres Samfund, og derfor maa I redde dette Samfund! Det er det aldeles ikke, og derfor kan vi ikke være med til at redde det, og det er ikke Arbejdernes Opgave; selv om Socialdemokratiet har knæsat det som international Teori at være Læge for den syge Kapitalisme. Tværtimod, det er Arbejderklassens Opgave at være Graverkarle for den døende Kapitalisme, og ikke at være Læge, og derfor vender vi os mod dette Samfundsindgreb i en Arbejds-konflikt.

Vi ved, at det vil blive foretaget udelukkende i Modpartens Favør, i Arbejdsgiverforeningens, og i den Henseende levner det forelagte Lovforslag heller ikke nogen som helst Tvivl. Vi behøver blot at se paa Lovforslagets Præmisser. Jeg skal ikke udtale mig om de hemmelige og mere hemmelige og mest hemmelige Forhandlinger, der er foregaaet, eftersom jeg ikke kender Indholdet af disse Forhandlinger; men det er jo typisk for Demokratiet, at først forhandler man i Hemmelighed, og derpaa kommer man og forelægger sine Lovforslag.

Jeg skal altsaa ikke udtale mig om, hvorvidt det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har givet Statsministeren Tilsagn om at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse eller noget lignende, men jeg skal henvise til, at i hvert Fald Socialdemokratiets Præmisser for dette Lovforslags Forelæggelse og eventuelle Gennemførelse har været udtrykt særdeles tydeligt ved Statsministerens talrige Udtalelser til Dagspressen i den sidste Tid saavel som i „Social-Demokraten“s ledende Artikler, hvor det Gang paa Gang er blevet fastslaaet, at Regeringen er imod Lockouten, fordi den er urimelig, fordi Arbejdskøberne allerede gennem Kronefaldet har faaet en stor Del af den Lønreduktion, de forlanger, og gennem yderligere Kronefald, gennem de Prisforhøjelser, der forhandles om, og som Regeringen har givet Tilsagn om at gennemføre, vil de i fuldeste Maal faa 20 pCt.s Lønreduktion, og at de derfor bør tage Afstand fra Lockouten.

Det er Overtalelser, man har anvendt. Der er ikke sagt: Det er urimeligt at forlange Lønreduktion, men der er sagt: Hvorfor vil I absolut have direkte Løn-

reduktioner? Vi er jo i Færd med at give jer dem ad indirekte Vej paa langt mere effektiv Maade uden Konflikt, uden Arbejdskamp, uden Anstrengelser for jer! Det er sagt talrige Gange, det er gentaget i „Social-Demokraten“s ledende Artikler, at dette er Regeringens og Socialdemokratiets Standpunkt.

Vi ved ogsaa, at man har haft til Behandling og her i Tinget har vedtaget et Lovforslag om Regulering af Svineproduktionen, som er beregnet paa at medføre en Fordyrelse af Kødets, at man har erklæret sig parat til at fortsætte ad den Vej, man er slaaet ind paa, med Destruering af Slagtekvæg for at forhøje Priserne, og vi ser ogsaa, at dette Lovforslags Fremsættelse ledsages af et Kronefald, hvis Dybde endnu ikke kan maales, og som tilstrækkelig tydeligt viser, hvad det er, man vil.

Der bliver sagt, at Lovforslaget er rettet mod Arbejdsgiverforeningen. Hvorfor det Foretagende kalder sig en Arbejdsgiverforening, er endnu ikke opklaret. Der er endnu ikke noget Menneske i Danmark, der har givet et andet Menneske Arbejde, tværtimod, man har købt andre Menneskers Arbejde og underbetalt dem med det, der kaldes Løn. Det er Arbejdskøbere, det drejer sig om. Men lad os for at lette Forstaaelsen for ærede Medlemmer betjene os af den Terminus, der hedder Arbejdsgiverforeningen.

I „Politiken“ for i Morgens staar der med store Bogstaver, at Lockouten skal forbydes ved Lov. Saa er det højst mærkeligt, at en af de absolut førende Arbejdsgivere og Industrimænd her i Landet, Direktør Benny Dessau, umiddelbart for dette Lovforslag fremsættes, har forlænget Overenskomsten med sine Arbejdere netop for et Aar — nej, om Forladelse, ikke med sine Arbejdere, men med dem, som paastaar, at de er Førere for Benny Dessaus Arbejdere; jeg gaar ud fra som givet, at Bryggeriarbejderne selv ikke er blevet spurgt. Det er jo et tilstrækkelig tydeligt Signal, naar Benny Dessau gør den Slags Ting, at der ikke er Utilfredshed med den Udgang af Situationen, med den Maade at gennemføre Lønreduktionerne paa, og for saa vidt synes der at være ret stor Overensstemmelse mellem Regeringen og Venstre, som gennem sin Ordfører, det ærede Medlem Hr. Krag, her forelagde sit Program: Højnelse af Priser, billigere Penge, Øgelse af det Antal Kroner, vi faar fra Udlandet for vor Eksport, og Ejendomsskatternes Nedsættelse — jeg tror ikke, der var flere Ting, men det er nok.